

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קנ"ד ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מקום, דלית ליה חולקא בסטרא דקדושה כלום.

תרגום לעברית

מה הטעם? משום שיש שלחן ויש שלחן. שלחן שהוא מסדר לפני הקדוש ברוך הוא למעלה ועומד תמיד לסדר בו דברי תורה ולהכליל בו אותיות של דברי תורה, (זהו ברכת המזון. שיש פסוקים ודברי תורה ואותן אותיות של דברי תורה נכללים בו באותו שלחן) והוא לוקט אותם אליו וכולל את כלם לתוכו, ובהם משתלם ושמח ויש לו שמחה. ועל שלחן זה כתוב (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני ה'. לפני ה', ולא מלפני ה'. יש שלחן אחר שאין בו חלק של תורה, ואין לו חלק בקדשת התורה. ואותו שלחן נקרא קיא צואה, וזהו בלי מקום, שאין לו חלק בצד הקדשה כלום.

טקסט הזוהר

בגין כה, שלחן דלא אתמר עליה מלי דאורייתא, איהו שלחן דקיא צואה. איהו שלחן דטעוא אחרא. לית בההוא שלחן חולקא ברזא דאלהא עלאה. שלחן דמלי אורייתא אתמרו עליה, קודשא בריה הוא נטיל ההוא שלחן, ושוי ליה לחולקיה. ולא עוד, (ר"ג ע"ד, רכ"ג ע"א) אלא סורי' א רב ממנא, נטיל כל אינון מלין, ושוי דיוקנא דההוא

שֶׁלֶחַן קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכָל אֵינּוֹן מְלִין דְּאוֹרִייתָא דַּאֲתַמְרוּ עָלֶיהָ, סְלָקִין עַל הַהוּא פְּתוּרָא, וְאַתְעֵטֶר (ס' א ואתעתד) קָמִי מַלְכָּא קֳדִישָׁא. מִשְׁמַע דְּכְתִיב זֶה הַשֶּׁלֶחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ דַּאֲתַעֲטֶר (ס' א דאתעתד) קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. שֶׁלֶחַן דְּבֵר נָשׁ, קִימָא לְדַכָּא לִיה לְבֵר נָשׁ, מְכַל חוּבוּי. זַכָּאָה אִיהוּ, מֵאֵן דְּאֵלִין תְּרִין קִימִין עַל פְּתוּרִיָּה. מְלִי דְּאוֹרִייתָא. וְחוּלְקָא לְמַסְכְּנִין, מֵהָהוּא שֶׁלֶחַן.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם כֵּן, שֶׁלֶחַן שְׁלֵא נֶאֱמַר עָלָיו דְּבִרֵי תוֹרָה הוּא שֶׁלֶחַן שֶׁל קִיא צָאָה, הוּא שֶׁלֶחַן שֶׁל אֱלִיל אַחֵר. אֵין בָּאוּתוֹ שֶׁלֶחַן חֵלֶק בְּסוּד הָאֱלֹהִים הָעֲלִיּוֹן. שֶׁלֶחַן שְׁדִבְרֵי תוֹרָה נֶאֱמָרִים עָלָיו, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אוֹתוֹ שֶׁלֶחַן וְשֵׁם אוֹתוֹ לְחֵלְקוֹ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא סוּרֵי' א, הַמְּמַנָּה הַגְּדוֹל, נוֹטֵל כָּל הַדְּבָרִים הַלְלוֹ, וְשֵׁם דִּיּוֹקֵן אוֹתוֹ הַשֶּׁלֶחַן לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכָל אוֹתָם דְּבִרֵי הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמָרוּ עָלָיו עוֹלָם עַל אוֹתוֹ שֶׁלֶחַן, וּמִתְעֵטֶר (וּמְזַדְמֵן) לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ. מִשְׁמַע שְׁכַתּוֹב זֶה הַשֶּׁלֶחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה', שְׁמִתְעֵטֶר (שְׁמִזְדְּמֵן) לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁלֶחַנּוֹ שֶׁל אָדָם עוֹמֵד לְטַהֵר אֶת הָאָדָם מְכַל חֲטָאִיו. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁאֵלָה הַשְּׂנִים עוֹמְדִים עַל שֶׁלֶחַנּוֹ - דְּבִרֵי תוֹרָה, וְחֵלֶק לְעַנְיִים. מֵאוֹתוֹ שֶׁלֶחַן.

טקסט הזהור

כַּד סְלָקִין הַהוּא פְּתוּרָא מִקְמִיָּה דְּבֵר נָשׁ, תְּרִין מְלָאכִין קֳדִישִׁין אֲזִדְמֵנּוּ תַּמָּן, חַד מִימִינָא, וְחַד מִשְׁמָאלָא. חַד אָמַר דָּא אִיהוּ שֶׁלֶחַן דְּמַלְכָּא קֳדִישָׁא, דְּפִלְגִיָּא קָא מְסִדֵּר קְמִיָּה, מְסִדֵּר יְהֵא תְּדִיר פְּתוּרָא דָּא, בְּבִרְכָּאן עֲלָאִין, וּמִשְׁחָא וּרְבוּ עֲלָאָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁרִי עֲלוּי. וְחַד אָמַר, דָּא אִיהוּ שֶׁלֶחַן דְּמַלְכָּא קֳדִישָׁא, דְּפִלְגִיָּא קָא מְסִדֵּר קְמִיָּה, דָּא פְּתוּרָא דִּי עֲלָאִי וְתַתָּאִי יְבָרְכוּן לִיה, מְסִדֵּר יְהֵא הָאִי פְּתוּרָא קָמִי עֲתִיק יוֹמִין, בְּהָאִי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי.

כְּשֶׁמַּעֲלִים אוֹתוֹ שְׁלַחַן מִלִּפְנֵי אוֹתוֹ אָדָם, שְׁנֵי מִלְּאָכִים קְדוֹשִׁים מְזַדְּמָנִים לְשֵׁם, אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל. אֶחָד אוֹמֵר: זֶהוּ שְׁלַחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שְׁפִלוֹנִי מְסֻדֵּר לִפְנֵיו, מְסֻדֵּר יְהִיָּה תְּמִיד הַשְׁלַחַן הַזֶּה בְּבִרְכוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְשֶׁמֶן וּמִשְׁחָה עֲלִיוֹנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָה עָלָיו. וְאֶחָד אוֹמֵר: זֶהוּ הַשְׁלַחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שְׁפִלוֹנִי מְסֻדֵּר לִפְנֵיו, זֶה שְׁלַחַן שְׁעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים יְבָרְכוּ אוֹתוֹ, מְסֻדֵּר יְהִיָּה שְׁלַחַן זֶה לִפְנֵי עֲתִיק הַיָּמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

רַבִּי אַבָּא, כַּד הָוָה סִלְקִין פְּתוּרָא מִקְמִיָּה, הָוָה חָפִי לֵיהּ, וְהָוָה אָמַר סִלְקוּ הָאֵי פְּתוּרָא בְּצִנִּיעוּ, דְּלֹא יְהֵא בְּכִסּוּפָא קָמִי שְׁלוּחֵי מַלְכָּא. שְׁלַחַן דְּבַר נָשׁ זָכִי לֵיהּ לְעִלְמָא דְּאִתִּי, וְזָכִי לֵיהּ לְמִזּוֹנָא דְּהָאֵי עִלְמָא, וְזָכִי לֵיהּ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְטַב קָמִי עֲתִיק יוֹמִין, וְזָכִי לֵיהּ לְאַתּוּסְפָּא חֵילָא וּרְבוּ בְּאַתֵּר דְּאַצְטְרִיָּה. זַכָּאָה אִיהוּ חוֹלְקִיָּה דְּהָהוּא בַּר נָשׁ, בְּהָאֵי עִלְמָא וּבְעִלְמָא דְּאִתִּי.

תרגום לעברית

רַבִּי אַבָּא, כְּשֶׁהָיוּ מַעֲלִים אֶת הַשְׁלַחַן מִלִּפְנֵיו, הָיָה מְכַסֶּה אוֹתוֹ וְהָיָה אוֹמֵר: סִלְקוּ שְׁלַחַן זֶה בְּצִנִּיעוּת, שֶׁלֹּא יְהִיָּה בְּבוֹשָׁה לִפְנֵי שְׁלוּחֵי הַמֶּלֶךְ. הַשְׁלַחַן שְׁאֵדָם זוֹכָה לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכָה לוֹ לְמִזּוֹן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִזְכָּה אוֹתוֹ לְהוֹדֵעַ לְטוֹב לִפְנֵי עֲתִיק הַיָּמִים, וּמִזְכָּה אוֹתוֹ לְהַתּוֹסֵף כַּח וְגִדְל בְּמָקוֹם שְׁצִרִיָּה. אֲשֶׁרִּיו חִלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר, כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א' י') וַיְהִי כָּל יוֹדְעוֹ מֵאַתְמוֹל שְׁלֹשִׁים וָגו', הֵגֶם שְׁאוּל בְּנִבְיָאִים. וְכִי שְׁאוּל בָּחִיר יֵי' מִקְדָּמַת דְּנָא הָוָה, דְּכְתִיב, (שְׁמוּאֵל א' י') הִרְאִיתָם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יֵי', אֲשֶׁר בּוֹחֵר בּוֹ לֹא כְּתִיב, אֲלֹא אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ מִקְדָּמַת דְּנָא. וּבִשְׁעָתָא דְּאִתָּא

ועאל בין נביאי ואתנבי בינניהו, אמאי תוהו.

תרגום לעברית

רבי יעקב אמר, כתוב (שמואל א י) ויהי כל יודעו מאתמול שלשם וגו', הגם שאול בנביאים. וכי שאול בחר ה' מקדם לכן היה, שכתוב הראיתם אשר בחר בו ה'. לא כתוב אשר בחר בו, אלא אשר בחר בו, מקדם לכן. ובשעה שבא ונכנס בין הנביאים והתנבא ביניהם, למה תמהו?

טקסט הזוהר

אלא, כד קודשא בריך הוא אתרעי ביה, לא אתרעי ביה אלא למלכו, אבל לנבואה לא. דהא תרין אליו, לא אתמסרו כחדא בבר נש בעלמא, בר ממשה מהימנא עלאה, דזכה לנבואה ומלכו כחדא, ולא אתייהיב לבר נש אחרא תרווייהו כחדא.

תרגום לעברית

אלא כשהקדוש ברוך הוא התרצה בו, לא התרצה בו אלא למלכות, אבל לא לנבואה. שהרי שני אלה לא נמסרו כאחד באדם בעולם, פרט למשה הנאמן העליון שזכה לנבואה ומלכות כאחד, ולא נתן לשום אדם אחר שניהם כאחד.

טקסט הזוהר

ואי תימא, הא שמואל דזכה לתרווייהו, לנבואה ומלכו. לאו הכי. לנבואה זכה, דכתיב, (שמואל א ג) וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא. לנביא ולא למלך. נביא ודיין הוה, דאי מלך הוה, לא שאלו ישראל מלך. אבל איהו לא הוה אלא נביאה מהימנא, והוה דאין דינהון דישראל, דכתיב, (שמואל א ז) ושפט את ישראל. ועל דא כד הוה שאול בנבואה, תוהו עליה.

ואם תאמר, הרי שמואל שזכה לשניהם, לנבואה ומלכות - לא כה! לנבואה זכה, שכתוב (שם ג) וידע כל ישראל מִדֶּן וְעַד בָּאָר שָׁבַע כִּי נֶאֱמַן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא. לְנָבִיא וְלֹא לְמֶלֶךְ. נָבִיא וְדִין הָיָה. שָׁאֵם מֶלֶךְ הָיָה, לֹא שָׁאֵל וְיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. אֲבָל הוּא לֹא הָיָה אֶלָּא נָבִיא נֶאֱמַן, וְהָיָה דִּן אֶת דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (שם ז) וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן כְּשֶׁהָיָה שְׁאוּל בְּנִבְוָאָה, תָּמָהּוּ עָלָיו.

טקסט הזהר

ואי תימא, אמאי שרא עליה נבואה, הואיל וזכה למלכו. אלא תרנוייהו לא זכה בהו כְּחָדָא. (ובגין (נ'א דנבואה) דמלכו יהיב ליה קודשא בריך הוא ואודי ליה עלה עד לא הוי מלכא) ובגין דמלכו אתישב על אתערותא דרוח קדשא, הוה באתערו דנבואה קדם לכו. אבל כד סליק למלכו, לא הוה ביה נבואה, אלא אתערו דרוח סכלתנו, למידן קשוט, אתער עליה, דהכי אתחזי למלכא. ובעוד דהוה גו אינון נביאי, שרא עליה נבואה, לבתר דאתפרש מנייהו, לא הוה ביה נבואה.

תרגום לעברית

ואם תאמר, למה שרתה עליו נבואה, הואיל וזכה למלכות? - אלא שניהם לא זכה בהם כאחד, (ומשום (שהנבואה) שהמלכות נתן לו הקדוש ברוך הוא והודה לו עליו בטרם היה מלך) ומשום שמלכות התישבה על התעוררות של רוח הקדש, הנה בהתעוררות הנבואה קדם לכו. אבל כשעלה למלכות, לא היתה בו נבואה, אלא התעוררות של רוח השכל לדון אמת התעוררה עליו, שכה ראוי למלך. ובעוד שהיה בתוך אותם נביאים שרתה עליו נבואה, ולאחר שנפרד מהם לא היתה בו נבואה.

טקסט הזהר

ואנא, מאן יהיב לי אתערותא דרוח קדשא, למיהוי כגו נביאי מהימני, תלמידי דרבי שמעון בן יוחאי, דעלאין ותתאין זעין מניה, כל שכן אנא, למיהוי ביניכו.

וְאָנִי, מִי נָתַן לִי הַתְּעוּרָרוֹת שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ נְבִיאִים נְאֻמָּנִים, תְּלַמִּידֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁעָלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים חֲרָדִים מִפְּנֵיו, כֹּל שָׁכֵן אֲנִי לְהִיּוֹת בִּינֵיכֶם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ד ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׁלֶחַן וָגו'. שְׁלֶחַן דָּא אֵיהּ לְתַתָּא, לְשׁוּאַה עָלֶיהּ לָחֶם דְּאֶפִּיא מֵאֵן עָדִיף דָּא מִן דָּא, לָחֶם אוֹ שְׁלֶחַן. אִי תִּימָא דְכָלָא

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׁלֶחַן וָגו'. שְׁלֶחַן זֶה הוּא לְמַטָּה לְשֵׁים עָלָיו לָחֶם הָאֶפִּיא, מִי עָדִיף זֶה מִזֶּה, לָחֶם אוֹ שְׁלֶחַן? אִם תֹּאמַר שֶׁכָּל הוּא אֶחָד - הָרִי (אם תֹּאמַר לָחֶם עָדִיף, שֶׁהָרִי) שְׁלֶחַן מְסֻדָּר לְאוֹתוֹ לָחֶם. וְעוֹד, שְׁלֶחַן לְמַטָּה וְלָחֶם עָלָיו - לֹא כֵּן! אֲלֵא הַשְׁלֶחַן הוּא הָעֶקֶר בְּסֻדּוֹר שְׁלֹו לְקַבֵּל בְּרָכוֹת שְׁלִמְעָלָה וּמִזֶּזֶן לְעוֹלָם, וּמִהֶסוֹד שֶׁל הַשְׁלֶחַן הַזֶּה יוֹצֵא מִזֶּזֶן לְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁנִּתֵּן בּוֹ מְלִמְעָלָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.